

KAMILA DĘBOWSKA-KOZŁOWSKA*, PIOTR KULICKI**

OD REDAKTORÓW NUMERU

Rozprawy zebrane w niniejszym numerze „Studiów Semiotycznych” są rezultatem konferencji *Argumentacja i retoryka klasyczna* (Lublin, 25–26.10.2017 r.) zorganizowanej przez Wydział Filozofii KUL oraz inicjatywę ArgDiaP (<http://argdiap.pl>) we współpracy z Polskim Towarzystwem Semiotycznym i Polskim Towarzystwem Retorycznym. Była to już piętnasta konferencja z cyklu Argumentacja – Dialog – Perswazja.

Spośród ponad dwudziestu referatów wygłoszonych na Konferencji kilkanaście zostało zgłoszonych do „Studiów Semiotycznych”. W numerze zamieszczamy sześć z nich; zostały one wybrane pod kątem jakości naukowej i zgodności z profilem Czasopisma oraz poddane procesowi recenzyjnemu według jego standardów.

Wojciech Suchoń w rozprawie *Teoria sytuacji Marka Tokarza* omawia dwa typowe sposoby analizy wypowiedzi argumentacyjnych. Pierwszy skupia się na logicznej poprawności wypowiedzi, a drugi – na ich perswazyjnej skuteczności. Autor wskazuje na teorię sytuacji Tokarza jako właściwe narzędzie analizy argumentacji umożliwiające odróżnienie obu tych funkcji.

Natalia Żyłuk, Mariusz Urbański i Dorota Żelechowska w rozprawie *Modelowanie rozumowań abdukcyjnych: przypadek gry „Takie Życie”* prezen-

* Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Anglistyki. E-mail: kamila@wa.amu.edu.pl. ORCID: 0000-0002-5039-6133.

** Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Wydział Filozofii. E-mail: kulicki@kul.pl. ORCID: 0000-0001-5413-3886.

tują dwa formalne narzędzia umożliwiające modelowanie rozumowań abdukcyjnych. Pierwszy model, osadzony w formalizmie logiki pytań, bazuje na pojęciu słabej implikacji erotetycznej. Z kolei drugi model wykorzystuje relacje zawężania i odsiewania (definiowane za pomocą aparatury pojęciowej logiki pytań, semantyki sytuacyjnej i koncepcji relewancji wątku). Na przykładzie analizy rozgrywek w grze *Takie Życie* Autorzy pokazują, że oba modele adekwatnie charakteryzują uzyskane przez nich dane empiryczne.

Marek Lechniak i Andrzej Stefańczyk w artykule *Strategie argumentacji w retoryce Arystotelesa. Entymematy pozorne i obalające* zmierzają do potwierdzenia tezy Chaima Perelmana o jednorodności Arystotelesowskiej koncepcji sylogizmu teoretycznego i praktycznego. Kluczowym pojęciem stosowanym przez Autorów jest Arystotelesowskie pojęcie entymematu. Autorzy porównują je z pojęciem sylogizmu, szkicują strukturę argumentacji przez entymemat oraz przedstawiają dwa szczególne typy entymematu omawiane przez Arystotelesa: pozorne i obalające.

Krzysztof A. Wieczorek w rozprawie *Ocena argumentów w kontekście nauczania krytycznego myślenia* koncentruje się na sposobach kształcenia umiejętności wartościowania argumentów, próbując wyłonić metodę najbardziej adekwatną do zastosowania w kursach krytycznego myślenia. Autor pokazuje między innymi, dlaczego metodę wprowadzoną przez Douglasa N. Waltona i rozwiniętą przez Marka Tokarza można traktować jako rozszerzenie metody „oceniań przez obalenie”; wskazuje też na korzyści płynące z wyboru tej ostatniej.

Agnieszka Budzyńska-Daca i Martin Hinton w tekście *Topika dialogowania z wyborcami w polskich i amerykańskich finałowych debatach przedwyborczych* nawiązują do systemu retoryki Arystotelesa. Ich badania koncentrują się na topice wypowiedzi i tych jej elementach, które mają największą siłę retoryczną. Strategie dialogowe zastosowane w przekazach polityków polskich i amerykańskich zostały omówione i porównane przez Autorów na podstawie analizy końcowych mów przedwyborczych.